

Söndag på Eggeby 18 april 2010

Referat av föreställningen "Get happy" med Ewa Westin och Anna Bromée i regi av Cecilia Nilsson och Curt Ohlson.

Arr: ABF Västerort, Järva Folkets park och Eggeby gård.

"Get happy" var det talande namnet på en musik-och teaterföreställning om mötet mellan de två olyckliga Hollywoodstjärnorna Judy Garland och Marilyn Monroe som visades på Eggeby gård på Järvafältet i helgen.

Föreställningen började med en direktattack när Ewa Westin, som spelade Marilyn Monroe i lockig blond peruk, sjöng en av stjärnans stora hits, "I want to be loved by you" och avbryter sig mitt i sången och säger att det här blir inget bra, "jag kan inte". Jag duger inte. Den som lyssnar på hennes tvivel och förstår hennes ångest är den äldre kollegan Judy Garland. Hon försöker uppmuntra och stödja, trots att hon också är en trasig själ, offer för Hollywoods sanslösa exploatering av sina stjärnor vid den här tiden. Garland gjorde 28 filmer på tolv år för MGM och ordinerades tidigt både sömntabletter, bantningspiller och uppiggande medel för att orka. Judy Garland spelades nu av Anna Bromée, som med säker stämma famförde några av hennes mest älskade sånger. Marilyn Monroe gjorde ungefär lika många, trots ett flertal avhopp, uppsägningar och återanställningar på Fox växlande med MGM, Columbia och United Artist och Warner Brothers.

Marilyn Monroe avled 5 augusti 1962 genom en överdos sömnmedel, endst 36 år gammal. Också Judy Garland dog genom en (oavsiktlig) överdos i sitt hem, 22 juni 1969, 47 år gammal. När de nu träffas först i samband med MGM:s 25-årsjubileum 1950 och på födesledagsfest hos Clifton Webb fyra år senare samt därefter i Mapleton Drive i Los Angeles 1959 och i Carnegie Hall i New York 1961, är dock bägge fortfarande med på banan, om än vingklippta och skadskjutna. Dock verkade det som om föreställningen på Eggeby var förkortad eftersom flera roller saknades på scenen. Detta var, som jag fattade det, endast ett utdrag ur pjäsen på cirka en timme, där dock de mest älskade sångerna – bland dem den förtvivalade "Get happy" - och de mest fatala misslyckandena fanns med. Om detta berättar de för varandra i en blandning av ångest, genomsådande och okuvlighet.

Det bärande temat i föreställningen är förstås relationen mellan de två, där Judy Garland dock uppträder lite alltför mycket som klok storasyster för att övertyga. Hon var ju själv skadad, drogberoende och utpinad – även om hon som den äldre av de två kunde stå för erfarenheten och visa Marilyn hur man kunde rycka på axlarna och gå vidare även efter de mest fatala misslyckanden.

Anna Bromée övertygade i rollen framför allt genom sin röst, men lite klämkiäk uppfattade jag henne nog – utom i sista scenen där olyckan och ensamheten hinner i kapp henne. Ewa Westin växlade mestadels skickligt mellan glitter och katastrof – den scen som främst trängde igenom rampen var när hon talade om sin längtan att få hoppa av alltsammans eller som hon uttryckte det "hoppa över" allt det där med att åldras, bli ful och oattraktiv. Och det var ju det hon gjorde till sist.

Det stoff som Ewa Westin och Anna Bromée letat rätt på och försökt gestalta är givetvis enormt intressant, också i vår tid. Vad det handlar om är ju hur osäkra unga kvinnor, i sin hunger efter att bli sedda, älskade och uppburna, blir lättexploaterade byten i en gränslöst girig och skoningslös underhållningsindustri. När man ser föreställningen har man svårt att tänka sig ett mera cyniskt utnyttjande av kvinnor med ett "narcissistiskt underskott" – ända tills man kommer ihåg hur människor också idag utnyttjas i diverse livesåpor med mera på tv – vår tids främsta exploateringsinstrument. Att indirekt också lyckas belysa även vår tids exploatering var en styrka i föreställningen, som kanske för övrigt inte var helt perfekt. Vad man skulle önska ensemblen vore tid och resurser att verkligen slipa sitt material och även att på ett mera fullgånget sätt gestalta relationen mellan de bägge olyckliga – Judy och Marilyn. Detta sagt med all reverens till regissörerna Curt Ohlson och Cecilia Nilsson som satt upp föreställningen.

Säsongen ute på Eggeby är alltså i full gång under kafévärden Kent Malte Malmströms ledning. Redan i mars satte man igång med ett underhållningsprogram i Tage Danielssons anda och nu fortsätter man närmast med ett Allan Edlvall-program 25 april. Valborg firas traditionsenligt med sång och brasa i Järva Folkets park Sedan följer under maj både Anna Maria Lenngren, George Gerschwin och Beppe Wolgers i olika tappning. Den 29 maj är det Eggebystämman med busk-och allspel, folkdans, rundblåsning m m, se f ö www.eggeby.nu.

Och glöm för alldel inte bort att vandra eller cykla längs Järvafältets otaliga fint iordningställda leder och vägar, kantade av kulturgårdar, badplatser, kaféer och rastplatser.

Kerstin Vinterhed